

Israël, een dodelijk zieke patiënt

Jan J. Wijenberg
Oud-ambassadeur
Den Haag
mei 2017

Inhoudsopgave

Inleiding	5	
Samenvatting en conclusies	7	
Deel I	De anamnese, de voorgeschiedenis	6
I-1	de politiekzionistische ideologie	9
I-2	de ideologie van de kolonisten	9
I-3	paranoïde	11
I-4	dehumanisering, demonisering	12
I-5	de Daniyha doctrine	14
I-6	moord	14
I-7	Palestijnse vluchtelingen	15
I-8	Palestijnse kinderen	16
I-9	Palestijnse gevangenen	16
Deel II	De diagnose	18
II-1	racisme en Apartheid	18
II-2	fascisme	19
II-3	genocide	22
II-4	een sekte	24
Deel III	Het genezingsproces	28
III-1	de staat Israël is zeer instabiel en kan imploderen	28
III-2	de één staat oplossing, geen oplossing	29
III-3	de twee staten oplossing, de weg naar vrede	30
Deel IV	Genezing mogelijk	33
noten		34

Inleiding

In de discussie over Israël en Palestina wordt het conflict wel 'de Palestijnse kwestie' genoemd. Die aanduiding mist de essentie van het vraagstuk. De kern, de oorzaak van het probleem, ligt vrijwel geheel bij Israël, de schender van het internationaal recht, de bezetter en de onderdrukker. Het streven naar een rechtvaardige, dus duurzame vrede, zoals verwoord in het internationaal recht, vindt zijn aangrijpingspunt bij Israël, en meer specifiek bij het Israëlische regime.

De Nederlanders kunnen een nieuwe regeringscoalitie tegemoet zien. De bedoeling zal zijn dat het kabinet de volle periode van vier jaar regeringsverantwoordelijkheid draagt. Hoewel Israël in de diverse verkiezingscampagnes niet of nauwelijks onderwerp van discussie was, kan met zekerheid worden aangenomen dat Israël in de komende regeerperiode de aandacht op zal eisen.

Waarom? Er zijn tenminste drie redenen.

Ten eerste, het Israëlische regime zal op termijn de aangekondigde uitstoting van alle niet-Joodse gemeenschappen uit 'Groot Israël' uitvoeren. [Donald Trump's presidentschap kan het window of opportunity verschaffen.] Dat zou een extra vluchtelingenlast betekenen voor de toch al overbelaste buurlanden, vooral Jordanië en Libanon, en de gewisse dood voor de Gazaanse bevolking in de Sinai woestijn.

Ten tweede, Israël is een notoir instabiel land, enerzijds vanwege de onhoudbaarheid van het door extreemorthodoxe kolonisten gedreven nederzettingenbeleid. Anderzijds kunnen de explosieve interne spanningen tussen de verschillende Joodse segmenten tot ontploffing komen. Het afdwingen door de internationale gemeenschap van de vereisten van het internationaal recht houdt weliswaar de beste langere termijn belofte voor vrede in, maar de Israëlische verdeeldheid maakt een op vreedzame wijze bereikte vrede vrijwel illusoir.

Ten derde, de vrijwel onvermijdbaar komende geweldexplosie tussen Joodse groeperingen in Israël en de bezette gebieden zal een nog grotere instabiliteit in de regio tot gevolg hebben. De repercussies in de toch al op drift zijnde Arabische wereld zullen aanzienlijk zijn, maar hoe precies op dit moment onmogelijk in te schatten.

De recente ervaringen met golven van vooral Irakese en Syrische vluchtelingen, mogen EU-leiders behoeden voor gemakzucht bij hernieuwde vluchtelingenstromen als gevolg van de effecten van verdere Israëlische agressie en/of met een regelrechte implosie van de staat Israël.

Er is dus genoeg reden om het onderwerp Israël weer eens tegen het licht te houden: wat is de kern van het conflict en welk beleid geeft

vrede de grootste kans. Tegen die achtergronden komt het als gewent voor om de hoofdlijnen van het probleem en de vereisten van het Nederlandse Israëlibeleid in herinnering te brengen.

De onontkoombare en onvermijdbare conclusie is: Israël is een doodziek land, gevaarlijk voor de regio, gevaarlijk voor ons in de Europese Unie, maar vooral ook voor zichzelf. Israël lijdt aan diverse ernstige, besmettelijke, mogelijk zelfs dodelijke ziektes. De onderstaande analyse ontleent, met excuses aan de medische stand, enige onderzoeksmethoden aan de medische wereld.

Samenvatting en conclusies

Bronnenonderzoek, van vooral Israëlische bronnen, leidt tot de volgende conclusies.

Aan de hand van het feitenonderzoek naar negen onderdelen van het ziektebeeld van de Israëlische samenleving, onderzocht in Deel I, kan in Deel II de diagnose worden gesteld.

Israël lijdt aan racisme en een ernstige vorm van Apartheid. De Israëlische samenleving voldoet aan alle kenmerken die het fascistische karakter daarvan bepalen. De bronnen leveren voorts voldoende aanwijzingen op voor de conclusie dat rechtsprekende internationale instanties nader onderzoek dienen in te stellen naar Israëliisch handelen dat duidt op het plegen van genocide. Wanneer aan de hand van de feiten en op basis van het vigerend internationaal recht genocide wordt vastgesteld, dienen de verantwoordelijken en de uitvoerders berecht te worden.

Veelvuldig in de media optredende zionistische Joden huldigen de verkeerde opvatting dat Israël hen zo nodig een veilig thuis zal bieden. In de media presenteren zij in tegenspraak van de feiten Israël als een voortreffelijke samenleving. Met halve waarheden en hele leugens wordt - met opmerkelijk succes - dekking aan het fascistische Israëlische regime verleend. Veel aspecten doen het beeld opkomen van een in zichzelf gekeerde sekse met een uitstekende pr.

Een niet onbelangrijk aantal analisten verwacht bij gelijkblijvend beleid op termijn de implosie van de staat Israël. Anderen hopen op het ontstaan van één democratische staat via de integratie van de staten Israël en Palestina, een fata morgana.

Het enige uitzicht op vrede - ook in het belang van Israël - vormt de uitvoering van de instructies van de hoogste internationale rechtsprekende instantie, het Internationaal Gerechtshof in zijn Advisory Opinion van 9 juli 2004:

- Israël is under an obligation om de muur op Palestijns gebied af te breken en de slachtoffers schadeloos te stellen;
- Israël is under an obligation om zich vreedzaam, zonder voorwaarden of landruil, terug te trekken achter de Bestandslijn van voor 1967 - waarna pas finale status onderhandelingen tussen beide staten worden gevoerd;
- Israël is under an obligation om alle van toepassing zijnde verdragsbepalingen te respecteren en te honoreren.

Israëls verdragspartners staan under an obligation om Israël daaraan te houden.

Gegeven de spreekwoordelijke weerspanning van het politiekzionistische regime, dienen in ons aller belang aan Israël zware sancties te worden opgelegd.

Het ligt om allerlei redenen voor de hand dat de Europese Unie het voortouw neemt. Daarvoor is een sterke, permanente politieke wil vereist.

Deel I

De anamnese, de voorgeschiedenis

I-1 de politiekzionistische ideologie

"We must do everything to insure (the Palestinians) never do return." Assuring his fellow Zionists that Palestinians will never come back to their homes. "The old will die and the young will forget."

David Ben-Gurion, in zijn dagboek, 18 juli 1948, geciteerd in Michael Bar Zohar's 'Ben-Gurion: the Armed Prophet, Prentice-Hall, 1967, blz. 157

De staat Israël kwam tot stand na decennia durende Joodse terroristische aanslagen. Al kort na de Eerste Wereldoorlog manifesteerden zich twee hoofdstromingen binnen de zionistische beweging in Palestina: één stroming wilde een Joodse samenleving stichten in samenwerking met de autochtone Palestijnse samenleving; een andere streefde naar een exclusief Joodse staat. De laatste, het politiek zionisme, won rond de Tweede Wereldoorlog de ideologische en politieke strijd.

Het politiek zionisme maakt geen geheim van de eigen doelstellingen: het stichten van *der Judenstaat* [Theodor Herzl], exclusief Joods. Deze staat, Eretz of Groot-Israël genoemd, omvat volgens deze religieuze ideologie het huidige Israël, Oost-Jeruzalem, de Westoever van de rivier de Jordaan en Gaza. Daarbinnen is geen plaats voor niet-Joden, afstammelingen van de eeuwenoude oorspronkelijke bewoners. Zij mogen vertrekken.

Zo niet, dan worden zij volledig onder controle gebracht, van hun bezittingen en hun rechten beroofd. Uiteindelijk worden ook zij verdreven.

I-2 de ideologie van de kolonisten

Gush Emunim staat voor de organisatie en de ideologie van de kolonisten.

"[...] the ideology of Gush Emunim (Bloc of the Faithful), which since the 1970s [...] has established the concrete basis for the actions of Israel's governments. Even governments that were ostensibly far removed from the Gush Emunim strategy implemented it in practice. [...]"

The strategy that follows from the ideology of Gush Emunim is clear and simple: It perceives of the Six-Day War as the continuation of the War of Independence, both in terms of seizure of territory, and in its impact on the Palestinian population. According to this strategy, the occupation boundaries of the Six-Day War are the borders that Israel must set for itself. And with regard to the Palestinians living in that territory – those who did not flee or were not expelled – they must be subjected to a harsh regime that will encourage their flight, eventuate in their expulsion, deprive them of their rights, and bring about a situation in which those who remain will not be even second-class citizens, and their fate will be of interest to no one. [...]

The ideology of Gush Emunim springs from religious, not political motivations. It holds that Israel is for the Jews, and it is not only the Palestinians in the territories who are irrelevant: Israel's Palestinian citizens are also exposed to discrimination with regard to their civil rights and the revocation of their citizenship.

This is a strategy of territorial seizure and apartheid. It ignores judicial aspects of territorial ownership and shuns human rights and the guarantees of equality enshrined in Israel's Declaration of Independence. It is a strategy of unlimited patience; what is important is the unrelenting progress toward the goal. At the same time, it is a strategy that does not pass up any opportunity that comes its way, such as the composition of the present Knesset and the unclear positions of the prime minister. [...]

This ideology views the creation of an Israeli apartheid regime as a necessary tool for its realization. It has no difficulty with illegal actions and with outright criminality, because it rests on mega-laws that it has adopted and that have no connection with the laws of the state, and because it rests on a perverted interpretation of Judaism. It has scored crucial successes. Even when actions inspired by the Gush Emunim ideology conflict with the will of the government, they still quickly win the backing of the government. The fact that the government is effectively a tool of Gush Emunim and its successors is apparent to everyone who has dealings with the settlers, creating a situation of force multiplication. [...]

Because of its inherent illegality, at least in democratic terms, an apartheid regime cannot allow opposition and criticism. The Gush Emunim ideology is obliged to eliminate the latter, and to prevent every effort to block its activity, even if that activity is illegal and even criminal, meant to maintain apartheid. The illegal activity needs to be made legal, whether by amending laws or by changing their judicial interpretation – such

things have occurred before, in other places and at other times. [...]

Does an Israel of this kind have a future? Over and beyond the question of whether Jewish morality and the Jewish experience allow such circumstances to exist, it is clear that this is a flagrantly unstable and even dangerous situation. It is a situation that will prevent Israel from fully realizing its vast potential [...]. "

Amos Schocken, eigenaar en hoofdredacteur van Haaretz, *The necessary elimination of Israeli democracy*, 25-11-2011, Haaretz

I-3 paranoïde

"The people Gratch writes about are plagued by the memory of the Holocaust; they possess an arrogance and a know-it-all-ness that is unparalleled; they are both successful and guilty over their successes.

Gratch describes what he calls Israel's post-traumatic stress. And at the same time, he explains, Israelis have a persecution complex. On the one hand they strive to be simply normal, on the other and at the same time they want or need to be exceptional.

And then there are the real conflicts that Israel faces. Here Gratch suggests that Israelis must directly confront these conflicts and not simply see them as a threat or try to shut them out and say there are no solutions. These conflicts could ultimately cause the demise of Israel."

Micah D. Halpern, review of *The Israeli Mind, How the Israeli national character shapes our world*, Alon Gratch, 2015, St. Martin's Press New York

Het aantal publicaties over Israëlische paranoïde is opmerkelijk groot. Kennelijk voorziet het in een behoefte bij het Joodse segment van de samenleving in 'Groot Israël', terwijl het Arabische deel daar geen last van heeft.

"Netanyahu is well entrenched through the socialization process to be a typical representative of a Jew who views the world through the prism of Jewish persecution[...] When he talks about Iran being a Nazi country or Ahmadinejad being Hitler, he really believes it. But it also falls on a really fertile soil. When he speaks in these terms, many Israelis believe what he's saying. It falls on very open ears, this kind of rhetoric, with the people who are used to the trauma of Hitler and the Holocaust." "

[...]

The Holocaust is a focus of history classes and Jewish education in Israeli public schools and is relentlessly invoked in Israeli media, with Palestinian militants often portrayed as "Nazis" while Jews are presented

as victims requiring heroic rescue from brave Israeli soldiers. [...] But in Israel, they are routinely exploited to advance narrow nationalistic goals. [...] People are trained to think that the Arabs are going to unite with the Nazis and come and kill us.”

Max Blumenthal, *Goliath, Life and Loathing in Greater Israel*, 2013, Nations Books, New York, blz. 194, 195

Uit diverse berichten, zoals uit de analyse van Amos Shoken over Gush Emunim, blijkt ook dat het politiekzionistische regime de angst voor een tweede Holocaust stelselmatig aanwakkert. Door de overheid gestimuleerde angst scheidt de onzekerheid die het regime nodig heeft om de bevolking te manipuleren. Zo geloven veel Israëlische Joden dat hun veiligheid altijd maximaal gegarandeerd moet zijn. Zij begrijpen kennelijk niet dat hun eigen tomeloze agressie de voornaamste oorzaak voor hun onveiligheid is. Dat is een gedurende decennia bewust gedurende zes decennia gecreëerde vorm van paranoïde. In moderne termen vertaald, is dat voornamelijk *fake news* met afzichtelijke consequenties.

I-4 dehumanisering, demonisering

“Hou toch op over die Arabousjiem - het zijn geen mensen,” antwoordde de radiotelefonist.”

Yizhar Smilansky, [aka S. Yizhar], *het verhaal van Chirbet Chiz'a*, 1949; uit het Hebreeuws vertaald door Michaël Zeeman, 2009, copyright Nederlandse vertaling Ruben Verhasselt/Athe-neum-Polak & Van Gennip. Het boek is een deelnemersverslag vanuit het perspectief van Joodse terreurorganisaties van rond 1948.

“There was no such thing as Palestinians, they never existed.”

Golda Meir, Premier van Israël, 15 juni 1969

“[The Palestinians are] beasts walking on two legs.”

Menachim Begin, toespraak tot de Knesset, geciteerd in Amnon Kapeliouk, “Begin and the Beasts”, *New Statesman*, 25 juni 1982

“We declare openly that the Arabs have no right to settle on even one centimeter of Eretz Israel... Force is all they do or ever will understand. We shall use the ultimate force until the Palestinians come crawling to us on all fours.”

Raphael Eitan, Chief of Staff of the Israeli Defence Forces - Gad Becker, *Yediot Ahronot*, 13 april 1983, *New York Times*, 14 april 1983

"When we have settled the land, all the Arabs will be able to do about it will be to scurry around like drugged cockroaches in a bottle."

Raphael Eitan, Chief of Staff of the Israeli Defence Forces, *New York Times*, 14 april 1983

"The Palestinians' would be crushed like grasshoppers ... heads smashed against the boulders and walls"

Yitzhak Shamir, Israël's Premier, in een toespraak voor joodse settlers, *New York Times*, 1 april 1988

"The Palestinians are like crocodiles, the more you give them meat, they want more ..."

Ehud Barak, Premier van Israël, *Jerusalem Post*, 28 augustus 2000

"Let Abu Mazen [Mahmoud Abbas, president of the Palestinian Authority] and all these evil folk perish from this world. May God smite them with plague, them and these Palestinians."

Rabbi Ovadia Yosef, the spiritual leader of Israel's ultra-orthodox Shas party, in a blessing for the Jewish New Year Rosh Hashanah, *The Financial Times*, 30 August 2010

"The checkpoint was manned by soldiers of the Nachal Brigade - Nachal is an acronym that means 'Fighting Pioneer Youth - and, by their looks there were new immigrants among them. Nachal frequently assembles *garinim*, seed groups, of recent immigrants, and teaches them to be Israeli. Today's lesson was in humiliation."

Prisoners, A Story of Friendship and Terror, Chapter 22, A happy man in Palestine, p. 280, Jeffrey Goldberg, Vintage Books, ISBN:978-0-375-72670-5, 2006

"Palestinians and Israeli Arabs are fair game. They're fair game in the occupied territories and fair game in Israel. They're fair game because their blood is cheap. It's cheap in Umm al-Hiran and cheap at the Tul Karm checkpoint. It's cheap at construction sites and cheap at roadblocks.

When the people killed are Arabs, nobody cares. When a soldier is killed in an accident, it's front-page news. But when a Palestinian is killed while just waking up at home, nobody cares"

Gideon Levy, *Kill Them, They're Fair Game*, 20 January 2017, Haaretz

I-5 de Daniyha doctrine

Sinds oktober 2008 kennen de Israel Defence Forces [IDF] - onder het motto 'we zullen disproportioneel geweld gebruiken' - de Daniyha doctrine: ook burgers zijn legitieme militaire doelwitten.

'We zullen disproportioneel geweld gebruiken tegen ieder dorp van waaruit schoten worden gelost op Israël, en we zullen immense schade en vernietiging teweegbrengen. Vanuit ons gezichtspunt zijn zij geen burgerdorpen, zij zijn militaire bases. Dit is geen aanbeveling, dit is een plan dat reeds is geautoriseerd.'

Generaal Eisenkot, 3 oktober 2008, Yedioth Ahronoth

Aanvallen op burgers die niet direct betrokken zijn bij de vijandelijkheden vormen een ernstige schending van de Vierde Conventie van Genève. Degene die daartoe opdracht geeft of een dergelijke aanval plant, organiseert of uitvoert, is strafbaar. Worden de misdrijven wijdverspreid en systematisch gepleegd, dan zijn de verantwoordelijken en de uitvoerders strafbaar aan misdrijven tegen de menselijkheid ¹

De Daniyha doctrine werd de eerste maal toegepast tijdens de Gasoorlog van 2008.

I-6 moord

"When 2.5 million [Palestinians] live in closed-off Gaza [. . .] those people will become even bigger animals than they are today, with the aid of an insane fundamentalist Islam. [. . .]. So, if we want to remain alive, we will have to kill and kill and kill. All day, every day. If we don't kill, we will cease to exist. The only thing that concerns me is how to insure that the [Jewish] boys and men who are going to have to do the killing will be able to return home to their families and be normal human beings."

Arnon Sofer, regeringsadviseur en Professor in de Geografie, Haifa University, in *Up Front*, het weekend bijvoegsel van *The Jerusalem Post*, 21 mei 2004)

Hij [Matan Vilnai, Onderminister van Defensie van Israël] waarschuwde daarbij dat de Palestijnen een "shoah" riskeren. [...] in Israël wordt de term zelden gebruikt voor iets anders dan de door het naziregime aangerichte massamoord op de joden.

***NRC Handelsblad*, 1 maart 2008**

Een officiële telling vond dat vanaf de stichting van de staat Israël in

1948 tot rond 2011 door voornamelijk de Israel Defence Forces [IDF] en de Joodse kolonisten ongeveer 800.000 Palestijnen werden vermoord; ter vergelijking, ruwweg de gehele bevolking van Amsterdam.

Adalah, de belangenorganisatie van Palestijnse Israëliërs, deed recent onderzoek naar de enorme toename van *hate mail*, anti-Arabische berichten op Hebreeuwse sociale media. Daaronder bevinden zich talloze doodsbedreigingen. Member of Knesset [MK] Haneen Zoabi - Palestijns/Israëliësch - is het belangrijkste doelwit met 60.000 doodsbedreigingen. MK Ahmed al-Tibi ontving 40.000 doodsbedreigingen, Palestijnse president Mahmoud Abbas 30.000, MK Ayman Odeh 25.000 en MK Bassel Ghattas 15.000.

I-7 Palestijnse vluchtelingen

"Between ourselves it must be clear that there is no room for both peoples together in this country. We shall not achieve our goal if the Arabs are in this small country. There is no other way than to transfer the Arabs from here to neighboring countries - all of them. Not one village, not one tribe should be left."

Joseph Weitz, hoofd van het Jewish Agency's Colonization Department in 1940. In "A solution to the Refugee Problem".

"Israel should have exploited the repression of the demonstrations in China, when the world attention focussed on that country, to carry out mass expulsions among the Arabs of the territories."

Benjamin Netanyahu, toen Plaatsvervangend Minister van Buitenlandse Zaken, voormalig Premier van Israël, sprekend tot studenten van de Bar Ilan University. Uit het Israëliësch journaal *Hotam*, 24 november 1989

In 2010 waren wereldwijd 15,4 miljoen mensen op de vlucht. Het aandeel van vluchtelingen uit de bezette Palestijnse Gebieden was 4,8 miljoen, of 31,3%.² Relatief is dat aandeel, vanwege de toename van Syrische en Irakese vluchtelingen, inmiddels gedaald tot ongeveer 25%. Toch is het aandeel van Palestijnse vluchtelingen in aantal steeds toegenomen. Zo'n 7,2 miljoen Palestijnen werden verdreven. De United Nations Works and Relief Agency [UNWRA] verschaft assistentie en bescherming voor zo'n 5 miljoen Palestijnse vluchtelingen.³

De oorsprong en oorzaak van het Palestijnse vluchtelingenvraagstuk liggen uitsluitend bij de ideologie en het beleid van het politiekzionistische regime. Ondanks de grote financiële tekorten voor de opvang van vluch-

telingen, wordt Israël niet gevraagd de kosten voor de ondersteuning van de Palestijnse vluchtelingen voor zijn rekening te nemen.

I-8 Palestijnse kinderen

In de periode van begin september 2000 tot einde december 2014 hebben de IDF en kolonisten gemiddeld één Palestijn per dag vermoord. Daaronder bevonden zich 1.587 Palestijnse minderjarigen, gemiddeld één Palestijns kind per elke drie dagen. ⁴ Het aantal recente aanvallen op militairen door wanhopige kinderen, meestal resulterend in hun dood, zal dit gemiddelde hebben opgestuwd.

Israël houdt het jaarlijkse bestand van Palestijnse kindgevangenen permanent op ca. 1.000. Zij worden onder Israëliëse militaire recht gebracht. Ca. 98% wordt 'schuldig' bevonden. Het overgrote deel van deze minderjarigen wordt gemarteld.

1-9 Palestijnse gevangenen

Het Israëliëse militaire rechtssysteem geldt voor alle niet-Joodse burgers in de bezette Palestijnse gebieden, als zodanig al een schending van het internationaal recht.

Het Palestijnse Addameer ['Geweten'] komt op voor de Palestijnen in Israëliëse gevangenschap. Jaarlijks brengt deze ngo, naast deelrapportages, ook jaarrapporten uit. De inhoudsopgave van het *Annual Violations Report Violations of Palestinian Prisoners' Rights in Israeli Prisons. 2015* ⁵ verschaft al een hoogst verontrustend feitelijk beeld van de Israëliëse misdaden tegen Palestijnse gevangenen. ⁶ In de inleiding stelt Addameer onder andere:

"The Israeli occupation continued its detention policy in 2015 as an integral part of its comprehensive efforts to destroy the Palestinian youth and disperse Palestinian families. This severely affected the fabric of the Palestinian community in all of its denominations on both short and long terms, with the number of arrests amounting to 6335 in 2015, translating into 17 arrests per day. Arrests did not target one specific group, but rather included children, women, human rights defenders, Palestinian Legislative Council members, as well as university and school students. [...]

Upon a closer look, we find that the overall policies of the Israeli institu-

tions, including the legislative, executive and judicial branches, operate as an integrated system aiming, firstly and lastly, to dismember the Palestinian social fabric. The efforts concentrated in continuous attempts of forcible transfers and deportations, arbitrary arrests, field executions, and division of Palestinian land. Moreover, Israel continued with its efforts to turn Palestinian prisoners into financial burdens weighing down their families by linking their freedom to high bails and heavy fines. The year 2015 clearly reflected the comprehensive nature of the Israeli occupation, in particular the passing of racist legislations targeting Palestinians and imposing long jail sentences for stone-throwing offenses.”

Uit de ‘conclusions and findings’, twee van de elf:

nummer 1:

The report shows the widespread systematic use of physical and mental torture, as well as degrading treatment by the Israeli occupation forces as a repressive measure against Palestinian prisoners since their arrest and throughout interrogation. The occupation provides a political cover for its actions, supported by the Israeli judicial institutions and the public opinion. The actions constitute violations of the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment ratified by Israel in 1991.

nummer 10:

The report documented the deteriorating conditions in Israeli prisons in 2015, including repeated raids, torture and humiliation, medical neglect, as well as the Israeli Prison Service’s deliberate actions to maintain the meager conditions of prison clinics that do not meet the bare minimum medical care standards. Israel continues to breach international conventions and norms by enforcing solitary confinement with ten prisoners placed in solitary confinement and isolation in 2015. Moreover, prisoners are deprived of their rights to family visits. These policies are part of the Israeli efforts to weaken and render futile the Palestinian Prisoners Movement’s efforts in exercising their rights.

D E E L II

De diagnose

II-1 racisme en Apartheid

"I'm a South African who lived through apartheid. I have no hesitation in saying that Israel's crimes are infinitely worse than those committed by the apartheid regime of South Africa. [...] And I, like virtually every South African who visits the occupied territory, has a terrible sense of déjà vu. We've seen it all before, except that it is infinitely worse."

John Dugard, internationaal rechtsgeleerde, plaatsvervangend rechter bij het Internationaal Gerechtshof, voormalig VN-rapporteur Mensenrechtenschendingen in de Palestijnse gebieden, Independent Global News, 06-05-2015]

Het Zuid-Afrikaanse Apartheid regime behandelde niet-blanken als groepen met veel minder rechten dan de blanke overheersers. De gekleurde en zwarte medemensen werden grotendeels samengedreven in 'Bantustans'. Er vielen doden en het regime was zeer streng, De niet-geprivilegieerde klassen waren nodig als laaggeschoolde arbeiders. Zij werden vooral ingezet als landarbeiders, mijn- en industriewerkers en huishoudelijk personeel.

Het politiekzionistische regime daarentegen heeft zich het volledig elimineren van niet-Joden uit *der Judenstaat* tot lange termijn doel gesteld. Zij worden uit de bezette Palestijnse gebieden verdreven. Niet minder dan 25% van alle vluchtelingen ter wereld zijn Palestijnen. [Zie I-7 hierboven] Wie achterblijven worden samengedreven in wat ook 'Bantustans' worden genoemd, bestolen en onderdrukt. Een meerderheid van de Israëliische/Joodse bevolking en van de kolonisten beschouwen de Palestijnen niet als menselijke wezens. [Zie I-4 hierboven] Zij kunnen en worden - zonder [juridische] gevolgen door de IDF, kolonisten en Israëliische Joden - in grote aantallen vermoord. Het uiteindelijke doel is alle niet-Joden uit Groot-Israël te verdrijven. [Zie I-1 hierboven]

Daarom is het Israëliische regime oneindig veel slechter dan het Zuid-Afrikaanse Apartheid regime.

II-2 fascisme

To the Editors of the New York Times, New York, Dec, 2, 1948

"Among the most disturbing political phenomena of our times is the emergende in the newly created state of Israel of the "Freedom Party" (Tnuat HaHerut ⁷), a political party closely akin in its organisation, methods, political philosophy and social appeal to the Nazi and Fasist parties. It was formed of the membership and following of the former Irgun Zvai Leumi, a terrorist, right-wing, chauvinist organisation in Palestine. [...]

The discrepancies between the bold claims now being made by Begin and his party, and their record of past performance in Palestine bear the imprint of no ordinary political party. This is the unmistakably stamp of a Fascist party for whom terrorism (against Jews, Arabs, and the British alike), and misrepresentation are means, and a "Leader State" is the goal. [...]"

ISIDORE ABRAMOWITZ, HANNAH ARENDT, ABRAHAM BRICK, RABBI JESSERUN CARDOZO, ALBERT EINSTEIN, HERMAN EISEN M.D., HAYIM FINEMAN, M.GALLEN, M.D., H.H. HARRIS, ZELIG S. HARRIS, SIDNEY HOOK, FRED KARUSH, BRURIA KAUFMAN, IRMA L. LINDSHEIM, NACHMAN MAISEL, SEYMOUR MELMAN, MEYER D. MENDELSON, M.D., HARRY M. OSLINSKY, SAMUEL PITLICK, FRITS ROHRlich, LOUIS P. ROCKER, RUTH SAGIS, ITZHAK SANKOWSKY, I.J. SCHOENBERG, SAMUEL SHUMAN, M. SINGER, IRMA WOLFE, STEFAN WOLFE.

Mag, naast Likoeed en Kadima, het gehele Israëlische politiekzionistische systeem fascistisch worden genoemd?

Robert Paxton, een Amerikaanse geschiedkundige, identificeert in zijn standaardwerk *The Anatomy of Fascism* negen kenmerken van het fascisme. ⁸ Zouden deze kenmerken van toepassing zijn op het Israëlische regime, de Israëlische Joden en de kolonisten?

1. *een gevoel van een overweldigende crisis waar geen traditionele oplossingen voor bestaan.*

De Joods/Israëlische bevolking is geobsedeerd door een 'tweede Holocaust'. [zie 1-3, paranoia, hierboven]

2. *de groep gaat boven alles; tegenover de groep heeft men plichten die boven elk recht verheven zijn, of het nu een individueel of universeel recht is; een individu is ondergeschikt aan de groep*

[zie 1-1, de politiek zionistische ideologie], 1-2 [Gush Emunim, de ideologie van de kolonisten en 1-5 [de Daniyha doctrine]; *het individu is ondergeschikt aan de groep.* [weer: 1-1, 1-2, 1-5]

3. *het geloof dat de eigen groep geslachteerd wordt, een gevoel dat elke daad tegen in- of externe vijanden rechtvaardigt, zonder wettelijke of morele grenzen.* Een overgrote meerderheid van Israëliische Joden gelooft dat de hele wereld tegen hen is, die aan hen een tweede Holocaust wil opleggen.

Voor illegale interne agressie, zie 1-4, dehumanisering, demonisering; 1-6, moord;

1-7, Palestijnse vluchtelingen; 1-8, Palestijnse kinderen; 1-9, Palestijnse gevangenen.

Voor illegale externe agressie: het regime viel en valt met militaire aanvallen meer dan een dozijn soevereine staten aan, met Libanon, Gaza en Syrië als de grootste slachtoffers. Omdat Israël nooit de instemming van de VN Veiligheidsraad zoekt, is alle agressie illegaal. [Zie ook II-3, genocide, hieronder]

4. *de vrees dat de groep door de ondermijnende effecten van het individuele liberalisme, de klassenstrijd en buitenlandse invloeden zal verzwakken.*

De Palestijnen in de bezette gebieden zijn beroofd van werkelijk al hun wettelijke en burgerlijke rechten; een soortgelijk proces is onderweg tegen alle niet-Joodse samenlevingen in Israël. Israëliische mensenrechten ngo's zijn via wetgeving illegaal gemaakt.

Het recente weigeren van een visum aan Derk Walters, de NRC-correspondent, is slechts een van de vele manieren om de gruwelijke Israëliische werkelijkheid te maskeren. De acties van het CIDI, Federaal Joods Nederland en vele andere zionistische organisaties en individuen maskeren eveneens doelbewust de werkelijkheid van het Israëliische regime.

Het Israëliische regime gebruikt een wereldomspannend netwerk, 'The Israel Lobby', om kritiek en politieke oppositie te weerstaan. Het CIDI is er een voorbeeld van. Het regime verklaarde 'oorlog' tegen de wereldwijd werkende burgerbeweging Boycot, Desinvesteren en Sancties [BDS].

5. *de noodzaak voor een hechtere integratie van een zuiverder gemeenschap, indien mogelijk met algemene instemming, of als het niet anders kan door een gewelddadig uitzettingsbeleid.*

Het Israëliische regime verenigt supporters wereldwijd, met - wanneer zij niet gehoorzamen - de inzet van voor Israël bedreigende voorspiegelingen.

De optie van een gewelddadig uitzettingsbeleid is vastgelegd in de ideologieën van het politiek zionisme [1-1] en van Gush Emunim [1-2]. Dat is geen optie, het is werkelijkheid [1-7].

6. *De behoefte aan gezag door natuurlijke leiders (altijd mannelijk), culminerend in een nationale leider die hoogstpersoonlijk het lot van de groep belichaamt.* David Ben Gurion, Moshe Dayan, Menachem Begin, Ehud Barak, Shimon Peres, Ariel Sharon, Benjamin Netanyahu, om er maar een paar te noemen.

7. *het instinkt van de leider gaat boven de abstracte en universele redenen.*

De onder ad 6 genoemde leiders excelleerden in instincten en negeerden ook de abstracte en universele redenen.

8. *de schoonheid van het geweld en de kracht van de wil, als ze worden ingezet voor het welslagen van de groep.*

Gush Emunim, I-2, hierboven; de 'natuurlijke leiders', genoemd ad 6, hierboven.

Maccabi Tel Aviv Football Club, opgericht in 1906, werd in 1992 op goede gronden uit de Aziatische voetbalbond gestoten en ten onrechte opgenomen in de Europese evenknie. Omdat Israël maar één optie heeft: aan zich vreedzaam integreren in de eigen regio, wordt Israël zo geen dienst bewezen. [Dat geldt overigens ook voor de Israëlische participatie aan het Euro Songfestival.]

Maccabi Tel Aviv organiseerde na de derde, ook illegale aanval van de Israel Defence Forces [IDF] op Gaza [2.200 doden, de meesten burgers en massieve schade aan de infrastructuur] in 2014 een benefietwedstrijd voor de IDF.

Het Russell Tribunaal concludeerde na onderzoek dat Israël zich met deze aanval verder had begeven op de weg naar genocide op de Gazaanse bevolking.

Yordi Cruijff, technisch directeur vanaf 2012, zag en ziet daar kennelijk geen aanleiding in om zijn band met deze club te verbreken. Peter Bosz, nu Ajax trainer, vond deze omstandigheden geen belemmering om in 2015 tot Maccabi Tel Aviv als trainer toe te treden. Bedrijfsblindheid of politiek onbenul of beide?

Inmiddels wordt de FIFA verzocht Israël te verwijderen. Het regime verhindert voortdurend dat het nationale Palestijnse elftal kan trainen en interlandwedstrijden kan spelen.

9. *het recht van het uitverkoren volk om anderen te domineren, zonder beperking door welke menselijke of goddelijke wet dan ook; of de groep hiertoe het recht heeft, hangt enkel af van de dapperbaarheid van de groep in een darwinistische strijd,*

"Goyim were born only to serve us. Without that, they have no place in the world; only to serve the People of Israel. Why are gentiles needed? They will work, they will plow, they will reap. We will sit like an effendi and eat. With gentiles, it will be like any person: They need to die, but God will give them longevity. Why? Imagine that one's donkey would die, they'd lose their money. This is his servant. That's why he gets a long life, to work well for this Jew.

Rabbi Ovadia Yosef, the spiritual leader of Israel's ultra-orthodox Shas party and the former chief Sephardi rabbi of Israel, in his weekly Saturday night sermon, JTA, The Global News Service of the Jewish People, 18 October 2010

Het Israëlische politieke systeem voldoet aan alle kenmerken van het fascisme.

II-3 genocide

"Genocide does not necessarily mean the immediate destruction of a nation.... It is intended rather to signify a coordinated plan of different actions aiming at the destruction of the life of national groups, with the aim of annihilating the groups themselves. The objectives of such a plan would be the disintegration of the political and social institutions, of culture, language, national feelings, religion, liberty, dignity, and even the lives of the individuals belonging to such groups."

Raphael Lemkin, the Polish-Jewish legal scholar who pushed for the genocide convention, his definition is from 1943

Genocide, eenmaal uitgevoerd, blijkt in het collectieve geheugen onuitroeibaar. Wat de Turkse overheid ook mag proberen, de Eerste Holocaust, die op de Armeniërs, blijft een schandvlek die aan Turkije blijft kleven. Duitsland wordt na zo'n honderd jaar geconfronteerd met daden tegen de menselijkheid in Namibië. Het Israëlische regime zal tot in lengte van dagen worden vereenzelvigd met hun eigen genocide op de Palestijnen, de bedoeïenen en hun samenlevingen.

Onder de leiding van Ben-Gurion vond rond 1948 de verdrijving van 75% van de Arabische bevolking plaats en werd een groot aantal dorpen vernietigd. Dit is zonder meer

'a coordinated plan of different actions aiming at the destruction of the life of national groups, with the aim of annihilating the groups themselves'.

Met oneindig geduld [zie I-2 hierboven] is dit gecoördineerde plan nog steeds in volle hevigheid en succesvol in uitvoering.

De Palestijnen noemen deze periode 'al Naqba'. Zij herdenken deze Catastrofe in begin april van elk jaar op 'de Dag van het Land'.

Verschillende analytici hebben zich al uitgelaten over Israëlische genocide.

Zo schreef Richard Falk ⁹ op 7 juli 2007 het artikel *Slouching Towards a Palestinian Holocaust* in The Palestine Chronical. Enige passages:

"Is it an irresponsible overstatement to associate the treatment of Palestinians with this criminalized Nazi record of collective atrocity? I think

not. The recent developments in Gaza are especially disturbing because they express so vividly a deliberate intention on the part of Israel and its allies to subject an entire human community to life-endangering conditions of utmost cruelty. The suggestion that this pattern of conduct is a holocaust-in-the-making represents a rather desperate appeal to the governments of the world and to international public opinion to act urgently to prevent these current genocidal tendencies from culminating in a collective tragedy. If ever the ethos of 'a responsibility to protect,' recently adopted by the UN Security Council as the basis of 'humanitarian intervention' is applicable, it would be to act now to start protecting the people of Gaza from further pain and suffering. But it would be unrealistic to expect the UN to do anything in the face of this crisis, given the pattern of US support for Israel and taking into account the extent to which European governments have lent their weight to recent illicit efforts to crush Hamas as a Palestinian political force. [...]

Israel is currently stiffening the boycott on economic relations that has brought the people of Gaza to the brink of collective starvation. This set of policies, carried on for more than four decades, has imposed a sub-human existence on a people that have been repeatedly and systematically made the target of a variety of severe forms of collective punishment. The entire population of Gaza is treated as the 'enemy' of Israel, and little pretext is made in Tel Aviv of acknowledging the innocence of this long victimized civilian society.

To persist with such an approach under present circumstances is indeed genocidal, and risks destroying an entire Palestinian community that is an integral part of an ethnic whole. It is this prospect that makes appropriate the warning of a Palestinian holocaust in the making, and should remind the world of the famous post-Nazi pledge of 'never again.' "

Nadia Hijab ¹⁰ vroeg zich op 31 december 2008 af *When does it Become Genocide?* Zij vond het volgende: "More people have started to apply the term 'genocide' to what Israel is doing to Gaza. Israel would not directly kill tens of thousands of Palestinians, but it would create the conditions for tens of thousands to die. Any epidemic could finish the job [...]"

"Russell Tribunaal vindt bewijs voor aanzetten tot genocide en misdaden tegen de menselijkheid in Gaza"

Russell Tribunaal over Palestijne, officiële Samenvatting, Brussel, 25-09-2014

Na de derde Israëliëse aanslag op Gaza kwam het Russell Tribunaal in spoedzitting in Brussel bijeen. Een vracht aan bewijsmateriaal werd aangedragen, op grond waarvan deze hoofdconclusie werd getrokken.

De Algemene Vergadering van de VN aanvaardde op 9 december 1948 de *Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide*.

Het is voorbehouden aan de rechtsprekende instanties van de Verenigde Naties om de beschuldigingen van Israëlische genocide te onderzoeken en eventueel schuldig bevonden individuen te bestraffen. Wellicht kan, gegeven de juridische en vooral politieke problemen rond het Internationaal Strafhof, overwogen worden een speciaal Israël Tribunaal in te stellen.

II-4 een sekte

De Amerikaanse hoogleraren John J. Mearsheimer en Stephen M. Walt schreven *De Israël lobby* ¹¹.

"Zij bieden onthullende inzichten in een kernkwestie in de internationale betrekkingen met hun stelling dat de haast blinde steun voor Israël in de Amerikaanse politiek de vrucht is van de doelgerichte inspanningen van de 'Israëllobby', een los samenhangend netwerk van joods-Amerikaanse organisaties, christelijke fundamentalisten en neoconservatieve ideologen. *De Israëllobby* legt alle ongesproken waarheden op tafel, helder onderbouwd en onweerlegbaar", aldus de stofomslag van het boek.

Eén conclusie - op blz. 418 - springt in het oog:

"Beëindiging van het Israëlijsch-Palestijns conflict draagt ook op een andere manier bij aan het Amerikaanse nationale belang. Ondanks zijn militaire bekwaamheid en geografische ligging is de strategische waarde van Israël voor de Verenigde Staten beperkt, doordat het land de paria van de regio is. [...] Dat wil dus zeggen dat als het conflict wordt opgelost, Israël het strategisch belang krijgt waarvan zijn vrienden dikwijls zeggen dat het dat nu heeft."

Geconcludeerd mag worden, dat dit inzicht noch bij het Israëlische regime, noch bij de Israël lobby is doorgedrongen.

De Nederlandse tak van de Israël lobby, en meer in het bijzonder de Joodse zijtak, draagt opvallend veel gelijkenis met de gedragingen van religieuze sektes. De leden hebben één overtuiging gemeen: Israël moet koste wat kost verdedigd worden. Zij verkeren in de vaste veronderstelling dat Israël zo nodig een veilig thuis zal bieden. Dat is een dramatische vergissing.

Kenmerkend voor sektes, zijn de werkelijkheid en de waarheid volstrekt ondergeschikt gemaakt aan het ideaal. Halve waarheden en hele leugens worden ingezet om het blazoën van Israël schoon en rein te houden.

Een halve waarheid is bijvoorbeeld dat Israël in 1948 toegelaten werd tot de Verenigde Naties. De andere helft wordt consequent weggelaten: niet alleen werd ook de Arabische staat toegelaten, Israël diende als voorwaarde van toetreding deze staat te erkennen, maar is daarin nog steeds

in gebreke. (Naftaniël, Van Weezel) Een hele leugen is dat Palestina eerst Israël moet erkennen (Naftaniël). En dat heeft president Yasser Arafat al jaren geleden gedaan.

Tel Aviv wordt in warme termen omschreven. (Frits Barend, Van Weezel) De sekte is niet geïnteresseerd in de duistere kanten van deze stad en directe omgeving. ¹²

Steevast wordt de leugenachtige Israëlische frame over Hamas (Max en Natacha van Weezel) en Hezbollah onderschreven, bizarre etiketten - zoals 'zelfhatende Joden' - opgeplakt (Mischa Cohen) en critici van Israël onterecht vrijwel routinematig beschuldigd van antisemitisme, in Nederland een misdaad (Hanneke Groenteman, Max van Weezel, rabbijn Everts, Barbara Barend, Natacha van Weezel).

Rosanne Hertzberger, NRC kroniekschrijver, weet heel veel van de 'E' componenten van voedsel, maar blijkt weinig kaas te hebben gegeten van het fascistische karakter van het Israëlische regime:

"In een van haar laatste columns schrijft ze over een 'intelligenter soort antisemitisme' van het type dat bij ieder incidenten op de West Bank verwijst naar het concept dat 'de Joden toch beter zouden moeten weten' [...] Ze zegt ook: „Ik heb er geen probleem mee lid te zijn van de Joodse kudde. We zijn hier een piepkleine minderheid, als we er niets aan doen verwatert het jodendom, en dan verwatert je identiteit. Het is een gevoel, moeilijk uit te leggen, maar als onderdeel van die Joodse kudde ben ik bewuster Joods dan ik anders zou zijn geweest. Als ik bijvoorbeeld in Israël zou zijn opgegroeid, was ik niet zo bewust bezig geweest met het Joods zijn en was ik wellicht ook een stuk seculierder geweest.” ¹³

Nb. zie over het gebruik en het misbruik van het begrip 'antisemitisme' bij het één na laatste gedachtestreepje, hieronder.

De sekte grossiert in steeds dezelfde thema's:

- het vreselijke lot van vele Joden tijdens de Tweede Wereldoorlog is het ergste dat welke bevolkingsgroep ooit is overkomen. Niets mag natuurlijk worden afgedaan aan hun vreselijke lot, maar de stelling ontbeert waarheidsgetrouwheid. Denk bijvoorbeeld aan de volkerenmoord op Armeniërs door het Ottomaanse rijk, aan Stalin, Mao Tse Tung, Pol Pot en aan het Israëlische politiekzionistische bewind. Rond de Dodenherdenking van 4 mei 2017 was het weer raak. Dominee Rikko Voorberg wilde dat ook de vluchtelingen zouden worden herdacht. De NRC van 5 mei 2017: "Weken van tevoren worden de messen geslepen voor het jaarlijkse oorlogje over de vraag: wie herdenken we precies? Alleen de Nederlandse slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog, of ook bijvoorbeeld de recent omgekomen vluchtelingen, zoals theoloog Rikko Voorberg voorstelde. Het leidde tot zoveel razernij dat hij zijn geplande manifestatie uiteindelijk afgelastte." ¹⁴

NRC-redacteur Jisca Cohen: "Als kleindochter van grootouders die zo door de oorlog geraakt zijn, begrijp ik de weerstand" (tegen Voorberg's plan) [...] "Donderdagochtend maakte de organisatie bekend dat de manifestatie toch niet doorgaat, vanwege aangekondigde protesten en bezwaar van het Centrum Informatie en Documentatie Israël (CIDI), omdat tijdens de oorlog vanaf de Nieuwmarkt Joden werden gedeporteerd. [...] Het CIDI zegt: initiatieven als deze verwateren de betekenis van de Dodenherdenking." ¹⁵

Gestorven vluchtelingen gedenken is een goed idee. Maar het past moeilijk binnen de aard van onze nationale Dodenherdenking op 4 mei. De betreffende autoriteiten kunnen voor de Dodenherdenking van 4 mei 2018 beter in overweging nemen de in Israël en de bezette Palestijnse gebieden vermoorde Palestijnen en bedoeïenen te gedenken. Mede dankzij de rol van Nederlandse zionisten, niet in de laatste plaats het CIDI, kunnen deze onschuldige groepen zonder meer gerekend worden tot de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog;

- gewaakt wordt dat tijdens de Dodenherdenkingen van 4 mei de Joodse slachtoffers van de Nazi's de meeste aandacht krijgen. De slachtoffers onder de zigeuners mogen op beperkte aandacht rekenen. De vervolgte Jehova Getuigen wordt aandacht ontzegd: zij hadden, anders dan Joden, de optie om hun geloof af te zweren. [sic] Slachtoffers onder homoseksuelen, lichamelijk en geestelijk gehandicapten mogen niet op aandacht van de sekte hopen;
- Anne Frank wordt voortdurend in de publieke aandacht geplaatst: een stervende boom, bezoekers op straat, ruzie tussen twee organisaties, een eigen theater, een eigen toneelvoorstelling. Er zijn al mensen die vanwege het openbare gedram de naam Anne Frank, helaas ten onrechte, niet meer kunnen horen;
- positieve aspecten over Israël worden benadrukt, negatieve openbare uitingen vermeden. Kritische uitlatingen over Israël worden actief bestreden, verontrustend vaak met succes. Leden spannen samen om karaktermoord te plegen [door NRC's Frits Abramans, zoals onder andere in de aanloop van de VPRO-reeks Zomergasten 2016 bleek met de georkestreerde aanval op Dyab Abou Jahjah. Zelfs tot na het interview werd hij besmeurd met insinuaties: Federatief Joods Nederland in de NRC: 'Hij zegt het nu wel mooi, maar zijn werkelijke bedoelingen liet hij niet zien.';
- niet alleen worden met het grootste gemak critici van Israël zonder enige onderbouwing beschuldigd van antisemitisme, onder andere Hanneke Groenteman, Barbara Barends en Natacha van Weezel beschouwen het antisemitisme als een onbegrijpelijke, uit de lucht gegrepen aantijging, als een uiting van het haten van Joden omdat zij Joden zijn. Stelselmatig laten zij ten onrechte de Israëlische

misdaden mee te wegen in de woede van niet-Joden. Die woede is eerder een juist antizionisme, dan antisemitisme.

- om de aandacht van Israël af te leiden, wordt voortdurend de vraag gesteld waarom geen energie wordt gestoken in 'erge' misstanden: Dafur, Tibet, Afghanistan, Irak, enz.;

Kortom, de Nederlandse zionisten leveren dekking aan een puur fascistisch regime.

De meest effectieve manier om leden van een sekte van hun waanideeën af te brengen is een langdurige therapeutische behandeling. Deze therapie moet gericht zijn op het neutraliseren van de paranoïde voorstellingen van zaken over Israël en om de patiënt te helpen om de relatie met de werkelijkheid en het primaat van de moraliteit te herstellen.

Aansluiting bij Een Ander Joods Geluid wordt aanbevolen.

D E E L III

Het genezingsproces

III-1 de staat Israël is zeer instabiel en kan imploderen

Zoveel is duidelijk, op ruime schaal ontbreekt stabiliteit in de Midden-Oosten regio. Daarvoor worden vele relevante verklaringen aangedragen. Israël vormt ook één van de verklaringen. Het bereiken van vrede tussen Israël en Palestina is van vitaal belang voor het bevorderen van de stabiliteit in de regio. Daarom is de ontwikkeling in het Israëli-sche staatsbestel essentieel. Drie varianten zijn denkbaar: de staat Israel kan imploderen, een één staat oplossing en de twee staten oplossing.

Het Israëli-sche regime draagt met tenminste twee factoren en een toekomstverwachting bij aan de heersende chaos, en dus aan de regionale instabiliteit.

De eerste factor is de combinatie van verdrijving uit hun eeuwenoude grondgebied van honderdduizenden Palestijnen en de wrede onderdrukking, inclusief moord, van wie in Israël en de bezette Palestijnse gebieden zijn achtergebleven.

De geloofsgemeenschap van ca. 1,4 miljard Moslims - de 'Umma' - is hierover verontwaardigd en bestrijdt de Israëli-sche misdaden tegen hun geloofsgenoten. Deze strijd werd eerst gewapenderhand gevoerd. Nu vormen de Arabische landen en landen met grote moslimgemeenschappen - zoals Indonesië - in de VN-familie van organisaties een blok dat strijdt voor gerechtigheid voor de Palestijnen. Post-Apartheid Zuid-Afrika schaart zich voluit bij het Islamitische blok.

Dit streven wordt gedwarsboemd door westerse landen. Sommige beschikken over het machtige wapen, het vetorecht: de VS, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk. Andere westerse landen blokkeren eveneens regelmatig de pogingen om het lot van de Palestijnen te verbeteren: Duitsland en Nederland bijvoorbeeld.

Naast de corrupte VS ¹⁶, nemen ook Canada en Australië het op voor het Israëli-sche regime. Opmerkelijk - of misschien juist niet - hebben deze drie immigratielanden de overeenkomst dat zij hun autochtone bevolkingen op brute wijze hebben onderworpen, van hun bezittingen beroofd en velen vermoord. Deze parallel met Israël verdient meer aandacht.

De tweede factor is de tomeloze agressie van het Israëli-sche regime tegen hun wijdere omgeving. Libanon en Gaza zijn de grootste slacht-

offers. Syrië wordt voortdurend aangevallen. Tientallen landen hebben te maken gekregen met Israëlische interventies, zoals standrechtelijke executies, ontvoeringen, vernietiging van infrastructuur [Iran, Syrië]. In Deel I zijn de oorzaken van die tomeloze agressie in kaart gebracht. Daaronder bevindt zich nadrukkelijk niet het aspect 'Israëlische veiligheid'. Israël is het best bewapende land in de regio en het gevoel van gevaar voor haar veiligheid ontstaat vooral als gevolg van eigen agressie en misdaden.

De toekomstverwachting is de implosie van de Israëlische staat. In Deel I wordt naar verschillende bronnen gewezen die deze verwachting formuleren.

De toenmalige president van Iran, Mahmoud Ahmadinejad, zei eens dat Israël zal verdwijnen, zoals gebeurd is met de Shah van Perzië, de Sovjet Unie en het Zuid-Afrikaanse Apartheidsbewind. [Hij heeft nooit beweerd dat Iran daar een rol in zou spelen. Dat was een Israëlische 'frame'.] Hij deelt die visie opmerkelijk genoeg met achtenswaardige analisten als Uri Avneri, Amira Hass en Gideon Levy. Deze Israëlische analisten beschouwen het extreem rechtse bewind, de spanningen tussen verschillende Joodse segmenten en het onhoudbare nederzettingenbeleid als de belangrijkste oorzaken.

III-2 de één staat oplossing, geen oplossing

Betrokkenen, vooral Palestijnen maar ook enige Israëliërs, raken steeds meer gefrustreerd door het uitblijven van een oplossing van het slepende conflict tussen Israël en Palestina. Sommigen stellen voor om van Israël en de bezette Palestijnse gebieden één staat te maken. In die staat mag geen onderscheid gemaakt worden tussen bevolkingsgroepen. Allen zullen gelijke rechten en plichten hebben.

Deze voorstellen gaan uit van goede democratische principes. Echter, deze lovenswaardige gedachten worden geconfronteerd met de harde praktijk. Hoe gaat die staat heten: Israël of Palestina? Welke wordt de nationale vlag? Belangrijker nog lijkt de vraag of de Joods-Israëlische gemeenschap en de kolonisten de onderdrukking van de Palestijnen en de bedoeïenen en hun minachting voor deze niet-Joden kunnen afzweren. Hoe kunnen de Palestijnen hun gestolen bezittingen, hun land en hun huizen weer terugkrijgen? Hoe worden de illegale nederzettingen ontmanteld? Wordt in deze staat het recht op terugkeer van verdreven Palestijnen gehonoreerd? Wie betaalt het herstel van het geruïneerde Gaza?

Deze en vele andere aspecten zouden diep ingrijpen in zowel de Israëli-sche als de Palestijnse samenleving.

Een ander aspect is wat wel genoemd wordt: "Ask for one state, get two". Deze eenheidsstaat zou een Palestijnse meerderheid opleveren en dus het einde betekenen van der Judenstaat. Het Israëli-sche regime zou nog liever een Palestijnse staat tolereren dan het ideaal van een uitsluitend door Joden bevolkte eigen staat opgeven, zo luidt één van de afwegingen over de één staat optie.

De conclusie lijkt te zijn, dat de één staat optie een fata morgana is en dat ook zal blijven.

III-3 de twee staten oplossing, de weg naar vrede

Gerespecteerde deskundigen in het internationaal recht zien in het ver-lenen van het mandaat over Palestina door de Volkerenbond in het be-gin van de twintiger jaren van de vorige eeuw aan het Verenigd Konink-rijk als het ontstaan van de staat Palestina. Israël werd daarvan een afsplitsing.

Het Internationaal Gerechtshof [IGH] maakte korte metten met Eretz of Groot Israël. Het Hof deed uitspraak over verschillende aspecten van internationaal recht in de Advisory Opinion ^[17] van 9 juli 2004. De uit-spraak betreft drie onderdelen waar Israël zich aan heeft te houden: "Israel is under an obligation ..." en één uitspraak die andere verdrags-partijen hebben te honoreren: verdragspartijen "are under an obligation .....".

Drie internationale verdragsverplichtingen voor Israël:

1. Israël is under an obligation om zich vreedzaam terug te trekken zonder voorwaarden, zonder landruil achter de Groene of Bestandslijn van voor 1967 terug te trekken. Pas daarna worden op voet van gelijk-heid finale status onderhandelingen gevoerd. Alle bezette gebieden zijn door Israël illegaal bezet. Niet alleen bevestigt het Hof het bestaan van Israël en Palestina, het bevestigt hiermee ook de status van Palestina als staat;
2. Israël is under an obligation om de muur, voor zover op Palestijns gebied, af te breken en de getroffen schadeloos te stellen;
3. Israël is under an obligation om zich nauwkeurig te houden aan zijn verdragsverplichtingen aangaande de mensenrechten en de bescher-

ming van burgers in tijden van geweld en van burgers onder bezetting:

The obligations erga omnes* violated by Israel are the obligation to respect the right of the Palestinian people to self-determination, and certain of its obligations under international humanitarian law. [...] and observes that they incorporate obligations which are essentially of an erga omnes character. It also notes the obligation of States parties to the Fourth Geneva Convention to "ensure respect" for its provisions.^[18] 2017-06-09. *) In juridische terminologie zijn erga omnes-rechten en -plichten rechten en plichten die voor iedereen gelden. International Court of Justice, Official Summary,

De medeverdragspartners zijn onder an obligation Israël te houden aan die verdragsverplichtingen:

In addition, all the States parties to the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War of 12 August 1949 are under an obligation, while respecting the United Nations Charter and international law, to ensure compliance by Israel with international humanitarian law as embodied in that Convention.^[19]

[zie de meer uitgebreide teksten onder de noten 18 en 19, hieronder]

Verwacht zou mogen worden dat een beschaafde internationale gemeenschap - en zeker de Nederlandse overheid, met de eed van trouw aan de Grondwet gebonden aan deze uitspraak - uitvoering zou hebben gegeven aan deze dwingende aanwijzing van de hoogste rechtsprekende instantie.

Niets is minder waar. Door Israël in de EU en in de VN te steunen en zelfs door de bezetting mede te financieren, hebben die gemeenschap en dat Nederland niet bijgedragen aan de bevordering van vrede en van stabiliteit in de regio, maar wèl bijgedragen aan de dreigende implosie van de Israëlische staat met alle mogelijke en zorgelijke implicaties van dien. Evenmin werd bijgedragen aan het tot stand komen van een daadwerkelijk soevereine Palestijnse staat.

Dringender dan ooit dient de internationale gemeenschap Israël, ook in zijn eigen belang, te dwingen uitvoering te geven aan de instructies van het Internationaal Gerechtshof. Gegeven het recalcitrante karakter van het Israëlische regime, zijn daarvoor voor Israël pijnlijke politieke, consulaire, financiële, bancaire, en handels- en visa sancties onontbeerlijk. Zolang Israël zijn verplichting de Arabische staat te erkennen niet honoreert, dient het lidmaatschap van Israël in de Verenigde Naties en in alle aangesloten organisaties opgeschort te zijn.

De nabijheid van Israël en de Midden-Oosten regio bij de Europese Unie en het Amerikaanse onvermogen leiding te geven in aanmerking nemend, ligt het voor de hand dat de EU het voortouw neemt. De EU moet afdwingen dat de Advisory Opinion werkelijkheid wordt. Daarvoor is de vaste politieke wil van Europese leiders een harde voorwaarde.

Waar Israël zich tot de dag van vandaag niet houdt aan de toetredingsvoorwaarden tot de VN, dienen de activiteiten van het land in alle gelegingen van het VN-systeem opgeschort te worden. ^[20]

Wanneer Israël zich daadwerkelijk terugtrekt uit alle bezette Palestijnse gebieden, ligt het voor de hand te verwachten dat Israël op korte termijn een half miljoen kolonisten moet herhuisvesten. Dat is op zich een grote opgave. Bovendien zullen zwaar bewapende orthodoxe kolonisten zich niet zo maar aan deze omstandigheden willen onderwerpen. Een Israëlische burgeroorlog behoort onder die omstandigheden tot de waarschijnlijkheden.

Moet daarom van het terugtrekken en het uitzicht op vrede tussen Israël en Palestina worden afgezien? Om vier dringende redenen mag dat niet het geval zijn:

- een rechtvaardige en dus duurzame vrede is daarvoor te belangrijk;
- het uitzicht op het voortbestaan van de staat Israël berust geheel bij het uitvoeren van de Advisory Opinion;
- het Israëlische leger heeft bewezen sterk genoeg te zijn om aan de opstandige kolonisten het hoofd te bieden;
- Israël heeft deze problemen welbewust gecreëerd en moet die zelf oplossen.

D E E L IV

Genezing mogelijk

Regeringen kunnen hun slechte internationale gewoonten alleen afschudden door het internationaal recht als medicijn tot zich te nemen. Dat geldt zeker voor het politiekzionistische regime, dat dringend aan het infuus van de Advisory Opinion van het Internationaal Gerechtshof moet worden aangesloten. Bij een succesvolle behandeling komen vrede en meer stabiliteit in de regio in zicht.

De rechtvaardige, dus duurzame vrede is in ons aller belang, en niet in de laatste plaats van Israël zelf. Deze kan niet bereikt worden door de verslaving aan ondeugdelijk gebleken politiek gedreven stokpaardjes te blijven koesteren.

Vrede is de kern van het internationaal recht. Vrede kan dus slechts bereikt worden met het honoreren van het internationaal recht, te beginnen met het in uitvoering nemen van de Advisory Opinion van het Internationaal Gerechtshof.

De Nederlandse politiekzionistische sekte moet bestreden worden en de leden begeleid bij de terugkeer naar de beschaafde samenleving.

noten

- 1 Heikelien Verrijn Stuart, *We shall use disproportional force*, Nederlands Juristenblad, januari 2009
- 2 Stichting Vluchteling, *Vluchtelingen in getal*, 2012
- 3 UNWRA website
- 4 *Remember these children and countless others*, December 2014, [American Educational Trust](#), [Americans for Middle East Understanding](#), [The Israeli Committee Against House Demolitions](#)
- 5 Addameer Prisoner Support and Human Rights Association, Ramallah - Occupied Palestine
- 6 **Major Events of 2015**
  - Chapter One: Torture and Degrading Treatment**
    - Torture During Arrest
    - Torture in Detention Centers
  - Chapter Two: Guarantees of a Fair Trial**
    - On Occupation: Racist Laws and Dual Justice System
    - Procedures and Policies in Israeli Courts
  - Chapter Three: Shoot to Kill – Return of Field Executions**
    - Summary Executions are War Crimes
  - Chapter Four: Administrative Detention**
    - Statistics and Figures on Administrative Detention in 2015
    - Administrative Detention of Human Rights Activists
    - Individual Hunger Strikes to Protest Administrative Detention
  - Chapter Five: Conditions in Israeli Prisons**
    - Medical Negligence
    - Solitary Confinement of Prisoners
    - Physical Conditions
    - Psychological Conditions and Impact
    - Solitary Confinement in International Law
  - Chapter Six: Children Imprisonment – A Systematic Policy of Occupation**
    - Children Prisoners: Facts and Figures
    - Children Sections in Israeli Prisons
  - Chapter Seven: Detention of Women and Female Minors**
    - Arrest Conditions of Palestinian Women Prisoners
    - Injured Prisoners and Medical Negligence
    - Prisoners' Transport Vehicle
    - Minor Female Prisoners
    - Results and Conclusions
    - Recommendations
- 7 de voorloper van Likod en Kadima
- 8 Vrij Nederland paste deze bewering van Paxton's kenmerken toe op verschillende politieke leiders, echter niet op de situatie in Israël, blz. 21, mei 2017
- 9 Richard Falk is Professor Emeritus of International Law and Practice at Princeton University and Distinguished Visiting Professor at the University of California at Santa Barbara. (This article was featured at www.transnational.org, and also republished by ZNet.org)
- 10 Nadia Hijab is an independent analyst and a senior fellow at the Institute for Palestinian Studies.
- 11 John J. Mearsheimer en Stephen M. Walt, *De Israëllobby*, 2006, Uitgeverij Atlas, Amsterdam/Antwerpen
- 12 Zie Max Blumenthal, *Goliath, Life and Loathing in Greater Israel*, blz. 331-334, 338-341; 295-296; 33-38, 321-322, 334-335, 342-347; 313=314, 319-320, 344-345; 51-52, 116, 156, 331, 364; 51; 52; 321, 329; 332; 307, 330-331; 316-317
- 13 interview Ted de Hoog, *Rosanne Hertzberger, de verzamelde stukjes*, NIW [kennelijk het Nieuw Israëlitisch Weekblad, z.j.
- 14 Kroniek van Floor Rusman, *Dag van eenheid werd bron van conflict*, 05-05-2017, NRC
- 15 Dubbelgesprek Jisca Cohen en Rikko Voorberg, *Herdenken op 4 mei, Ik begin je nu beter te begrijpen*, 05-05-2017, NRC
- 16 de Amerikaanse presidentsverkiezingen worden sterk beïnvloed door financiële donaties met politieke consequenties. Eén donateur - Sheldon Adelson, casinobaas in Las Vegas - is bereid enige honderden miljoenen dollars te schenken aan de verkiezingskas van de Republikeinse Partij onder de voorwaarde dat de winnaar van de verkiezingen gedurende zijn ambtstermijn

Israël onvoorwaardelijke steun geeft. De Democratische Partij heeft eveneens een miljardair - Haim Saban, TV producent - die bereid is substantieel bij te dragen aan die verkiezingskas en onder dezelfde voorwaarden.

Elke kandidaat heeft het geld nodig en aanvaardt de voorwaarden. De Amerikaanse democratie is verworden tot een plutocratie. Niet de kiezers, maar rijke mensen bepalen het VS-beleid.

17 Het Internationaal Gerechtshof brengt eerst het vigerende, dwingende internationaal recht in kaart en baseert daarop de conclusies. Deze Opinie zelf wordt daarmee dwingend internationaal recht. Het Advisory deel instrueert Israël en andere lidstaten/verdragspartners zich in wetgeving en praktisch handelen te conformeren aan deze Opinie.

18 The Court points out that the obligations violated by Israel include certain obligations erga omnes. *) *As the Court indicated in the Barcelona Traction case, such obligations are by their very nature "the concern of all States" and, "In view of the importance of the rights involved, all States can be held to have a legal interest in their protection."* (Barcelona Traction, Light and Power Company, Limited, Second Phase, Judgment, I.C.J. Reports 1970, p. 32, para. 33.) *The obligations erga omnes violated by Israel are the obligation to respect the right of the Palestinian people to self-determination, and certain of its obligations under international humanitarian law. As regards self-determination, the Court recalls its findings in the East Timor case, and General Assembly resolution 2625 (XXV). It recalls that a great many rules of humanitarian law "constitute intransgressible principles of international customary law" (I.C.J. Reports 1996 (I), p. 257, para. 79), and observes that they incorporate obligations which are essentially of an erga omnes character. It also notes the obligation of States parties to the Fourth Geneva Convention to "ensure respect" for its provisions.*

*) In juridische terminologie zijn erga omnes-rechten en -plichten rechten en plichten die voor iedereen gelden. International Court of Justice, Official Summary, 2017-06-09

19 Given the character and the importance of the rights and obligations involved, the Court is of the view that all States are under an obligation not to recognize the illegal situation resulting from the construction of the wall in the Occupied Palestinian Territory, including in and around East Jerusalem. They are also under an obligation not to render aid or assistance in maintaining the situation created by such construction. It is also for all States, while respecting the United Nations Charter and international law, to see to it that any impediment, resulting from the construction of the wall, to the exercise by the Palestinian people of its right to self-determination is brought to an end. In addition, all the States parties to the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War of 12 August 1949 are under an obligation, while respecting the United Nations Charter and international law, to ensure compliance by Israel with international humanitarian law as embodied in that Convention.

International Court of Justice, Official Summary, 2017-06-09

Francis A. Boyle - 'a leading American professor, practitioner and advocate of international law' - Palestine, Palestinians and International Law, 2003, Clarity Press, INC, Atlanta, USA. Boyle states at page 151:

"A condition for Israel's admission to the United Nations Organization was its acceptance of General Assembly Resolution 181 (II) (1947 [...]) and General Assembly Resolution 194 (III) (1948). [...] Nevertheless, the government of Israel has expressly repudiated both Resolutions [...] Therefore, insofar as Israel has violated its conditions for admission to UN membership, it must accordingly be suspended on a de facto basis from any participation throughout the entire United-Nations system."

20. Francis A. Boyle - 'a leading American professor, practitioner and advocate of international law' - Palestine, Palestinians and International Law, 2003, Clarity Press, INC, Atlanta, USA. Boyle states at page 151:

"A condition for Israel's admission to the United Nations Organization was its acceptance of General Assembly Resolution 181 (II) (1947 [...]) and General Assembly Resolution 194 (III) (1948). [...] Nevertheless, the government of Israel has expressly repudiated both Resolutions [...] Therefore, insofar as Israel has violated its conditions for admission to UN membership, it must accordingly be suspended on a de facto basis from any participation throughout the entire United-Nations system. "

